

Død, død og mere død

LA VIE ★★★★★

TEATER. Spejlteltet dugger, swinger og dunker på dødsruten i nycirkus-varianten 'La Vie'.

AF PERNILLE BØG

■ Det er noget af en nedtur for KbhT (Københavns Teater), at deres succesrige teaterdirektør for Gasværket **JON STEPHEN-SEN** er blevet taget med fingrene nede i billetkassen.

Til gengæld er det mega optur for KbhT, at deres andet teater på Østerbro, Republique, tilsyneladende er en ren stjernemagnet. Først fik vi en no bullshit, overskudsagtig udgave af Shakespeares 'Helligtrekonger' 'H3K', og nu overstråler et canadisk nycirkus-kompagni det grå, novembervåde Østerfælled Torv med 'La Vie'.

Vi befinder os ganske vist midt imellem himmel og jord, nemlig i helvedes forgård, limbo eller skærsilden. Her i deres 'cosmic waitingroom' bliver vi modtaget af 'the man with the big stick', som selvfølgelig er fanden med sin pumpestok.

Dødunderholdende

Den djævelske konferencier tager os med på en dødsrute, der er very much alive. Ikke mindst fordi dødens dj er med om bord, og han kan vende skiver, så spejlteltet synger.

Vi møder kaptajn Mr. Armstrong, der

er styrtet ned med sit fly og, som navnet byder, står for håndstandsnummeret. Vi lærer den frustrerede tørfisse at kende, der forsøger sig med et sexet trapeznummer, men må sande at 'everybody fucks but me', og så får vi ikke mindst et kig ind i bøtten på kvinden i spændetrøjen, som er 'really fucked up'.

Et slangemenneskenummer i en seng på den lukkede og svævende under loftet i lagenerne. Her får livet kant. Men ellers er der overskudsagtigt jonglør-battle, og historien om **PATRICK LEONARD**, der går gennem tørfissens security og står tilbage med sjoveren og et søm i næsen: bip!

Der er Mimi, der danser bukserne af enhver, og **MADELEINE WRIGHT**, der elsker for meget. Alt sammen bundet sammen af den lækreste lyd.

I 'La Vie' er døden ikke bare en kabaret, den er syltet ind i passion, og den er forførende underholdning.

kultur@urban.dk

Spiller på Republique til 12. december

Urban, 25. november 2009